

خط فارسی، خط یا دبیره‌ای است که از آن برای نوشتن زبان فارسی استفاده می‌شود. اساس این خط با خط عربی یکی است. خط فارسی کنونی، فارسی‌شده‌ی خط عربی است که چهار حرف «پ»، «ژ»، «گ» و «چ» را افزون بر آن دارد.

از خط فارسی پس از ورود اسلام به ایران برای نگاشتن زبان فارسی استفاده شد، گرچه از تاریخ دقیق آغاز استفاده از این خط اطلاعی در دست نیست. قدیمی‌ترین نوشته‌هایی که به زبان فارسی نو یا گویش‌های بسیار نزدیک به آن وجود دارند به خطی غیر از خط فارسی نیز نگاشته شده‌اند.

خط فارسی در کشورهای ایران و افغانستان خط رسمی است و در تاجیکستان تا سال ۱۹۲۸ رسمی بود که پس از آن به لاتین و بعد سیریلیک تغییر یافت. امروزه در تاجیکستان خط فارسی را خط نیاکان (به فارسی تاجیکی: **ниёгон хатти**) می‌نامند.

از: ویکیپدیا، دانشنامهٔ آزاد